29/05/2020

Η εορτή της μετακομιδής των ιερών λειψάνων του Αγίου Λουκά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 28 και 29 Μαΐου, όπως κάθε χρόνο, πανηγύρισε ο υπό ανέγερση Ιερός Ναός του Αγίου Λουκά Αρχιεπ. Συμφερουπόλεως του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας επί τη μνήμη της μετακομιδής των ιερών του λειψάνων στην Ιερά Μονή.

Την παραμονή της εορτής το εσπέρας τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

Ανήμερα της εορτής το πρωί τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος, ενώ στο τέλος εψάλησαν τα εγκώμια του Αγίου και ακολούθησε εντός του Ιερού Ναού Ιερά

λιτανεία της εικόνας και των λειψάνων του Αγίου.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ:

«Ἴδετε οἱ Χριστομάχοι, καί σύνε-τε οἱ ἀσεβεῖς· πῶς ἐκ γυμνῶν ὀστέ-ων, ἰάσεις πηγάζουσι;» ψάλλει σή-μερα ἡ Ἐκκλησία μας ἐπί τῇ με-τα-κομιδῇ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Λου-κᾶ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερου-πό-λεως τοῦ ἰατροῦ καί θαυμα-τουρ-γοῦ, ἀπό τή Συμφερούπολη τῆς Κριμαίας στήν Ἱερά Μο-νή τῆς Παναγίας Δο-βρᾶ.

Καί καλεῖ καί προσκαλεῖ ὅλους ἐκείνους πού πολεμοῦν τόν Χρι-στό, πού ἀμφισβητοῦν τή Θεό-τητα καί τήν παρουσία του νά συνε-τι-σθοῦν καί νά συνειδητο-ποιή-σουν τήν πλάνη τους καί νά πιστεύσουν στόν Χριστό.

Ποιό εἶναι ὅμως τό ἐπιχείρημα τό ὁποῖο χρησιμοποιεῖ ὁ ποιητής τῆς Ἐκκλησίας γιά νά τούς πείσει γιά τήν ἀλήθεια τῶν λεγομένων του; Ποιός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι θά πρέπει νά πιστεύ-σουν τή δύναμη καί τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ;

Τά ἐπιχειρήματά του δέν εἶναι λέξεις, δέν εἶναι λόγια, γιατί τά λό-για εὔκολα ἀμφισβητοῦνται καί γρήγορα βρίσκουν ἀντίλογο. Τά ἐπιχειρήματά του εἶναι πράξεις, εἶ-ναι ἔργα, εἶναι θαύματα. Εἶναι τά θαύ-ματα τά ἀναρίθμητα, τοῦ τι-μω--μένου ἁγίου Λουκᾶ, τά ὁποῖα συμβαίνουν καθημερινά, χωρίς νά

περιορίζονται ἀπό τόν τόπο καί τόν χρόνο. Εἶναι οἱ θεραπεῖες ποικίλων ἀσθε-νειῶν πού ἐπιτελεῖ ὁ ἅγιος ἰατρός Λουκᾶς, ἀκόμη καί σέ ἀνθρώπους πού δέν τόν γνω-ρίζουν, ἀκόμη καί σέ ἀνθρώπους πού δέν ἔχουν ἐπι-καλεσθεῖ τή βοή-θεια καί τή χάρη του. Εἶναι οἱ ἰάσεις, οἱ ὁποῖες ἐπι-τελεῖ ὁ ἅγιος καί θεραπευτής Λου-κᾶς καθημε-ρινά, καί ἐδῶ στήν Ἱερά Μονή μας, διά τῶν ἁγίων καί χαριτοβρύ-των λειψάνων του, στούς ἀδελ-φούς μας οἱ ὁποῖοι προσ-τρέχουν σ᾽ αὐ-τόν καί ζητοῦν νά τούς σώσει ἀπό τίς ἀσθένειες πού τούς ταλαι-πω-ροῦν.

Ὅλα αὐτά τά θαύματα, ὅλες αὐ-τές οἱ θεραπεῖες καί οἱ ἰάσεις πού προσφέρει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, καί τῶν ὁποίων καθιστοῦν καί ἐμᾶς κοινωνούς οἱ εὐεργετηθέντες ἀδελ-φοί μας, ἀποτελοῦν τά ἀκα-τα-μάχητα ἐπιχειρήματα γιά τή δύναμη τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Γιατί διαφορετικά «πῶς ἐκ γυ-μνῶν ὀστέων, ἰάσεις πηγά-ζουσι;» Πῶς ἀπό ὀστᾶ ξηρά καί νεκρά μπορεῖ νά πηγάζει ἡ ζωή;

Αὐτά τά θαύματα, τά πολλά καί τά ὑπέροχα, εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀληθείας τῆς πίστεώς μας, τῆς πίστε-ως στόν Χριστό χάριν τῆς ὁποίας ὁ ἅγιος Λουκᾶς ὑπέμεινε πολυώδυνα καί πολυετῆ βασανι-στήρια, φυλακίσεις, ἐξορίες καί δοκιμασίες, γιατί τό ἄθεο καθε-στώς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δέν μπο-ροῦσε νά ἀνεχθεῖ τήν πίστη στόν Χριστό καί ἐπεδίωκε μέ κάθε τρό-πο νά τήν ξεριζώσει ἀπό τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Δέν μποροῦσε νά ἀνεχθεῖ τήν πίστη σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε ἐνοχλεῖτο ἀκόμη καί ἀπό τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας, τήν ὁποία ἤθελε νά ἔχει πάντοτε στό χειρουργεῖο ὁ ἅγιος Λουκᾶς γιά νά προσεύχεται καί νά ἀντλεῖ δύναμη πρίν νά ἀρχίσει τήν ἐπέμβαση στόν ἀσθε-νῆ του.

Καί αὐτή ἡ εἰκόνα τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἀπο--τέλεσε ἀφορ-μή νά ἀρχί-σουν οἱ διώξεις τῶν κυβερ-νώ-ντων ἐναντίον του, διώ-ξεις τίς ὁποῖες ὁ ἅγιος Λου-κᾶς, ὁ διάσημος αὐτός καθηγητής τῆς Ἰατρικῆς καί ἀργότερα ἐπίσκο-πος, ὄχι μόνο ὑπέ-μεινε μέ καρτερία καί γεν-ναι-ότητα, ἀλλά ἔφθασε καί στό ση-μεῖο νά ὁμολογεῖ «ἀγάπησα τό μαρτύριο». Γιατί τό μαρτύριο πού ὑπέμεινε γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χρι-στοῦ τόν ἐξάγνισε καί τόν ἁγία-σε καί τοῦ ἔδωσε τόση χάρη καί παρ-ρησία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὥστε τό ἱερό λείψανό του νά ἐπιτελεῖ ἀναρίθμητα θαύματα, διά τῶν ὁποίων ἀπαλλάσσει τούς ἀνθρώ-πους ἀπό τόν πόνο τῆς ἀσθενείας τους καί ἐνισχύει τήν πίστη τους στόν Θεό.

Καί αὐτή ἡ ἀπάντηση πού ἔδιδε καί δίδει ὁ ἅγιος Λουκᾶς διά τῶν θαυμάτων, τά ὁποῖα ἐνεργεῖ, στούς Χριστομάχους καί ἀσεβεῖς, εἶναι ἡ ἀπάντηση καί ὅλων τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι ἡ ἀπά-ντη-ση καί τῆς συνεορταζομένης ἁγίας ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας, ἡ ὁποία ἐδιώχθη καί αὐτή ἀπό τόν Χριστομάχο καί ἀσεβῆ εἰκονομάχο αὐτοκρά-τορα Λέοντα, ἐπειδή ἀντέ---δρασε στήν προσπάθειά του νά ἀπομακρύνει τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἀπό τήν Χαλκῆ πύλη, γιά νά μήν τῆς ἀποδίδεται ἡ ὀφειλό-με--νη τιμή στήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ-Λόγου, ὁ ὁποῖος

ἐνανθρώπησε γιά τή σωτηρία μας.

Ἔτσι καί ἡ ἁγία Θεοδοσία, ὅπως καί ὁ ἅγιος Λου-κᾶς, ὁμολόγησε τήν πίστη της ἐνώ--πιον τῶν χρι-στο-κατηγόρων δι--κα-στῶν της καί ὁδηγήθηκε στό μαρτύριο, γιά νά λάβει τόν στέφα-νο τῆς ἀφθαρσίας καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἐπι-τελεῖ διά τῶν ἱερῶν της λει-ψάνων καί τοῦ ἐλαίου τῆς καν-δήλας της ἀναρί-θμη--τα θαύματα καί ἰάσεις ποικί-λων νό-σων σέ ὅσους προσέτρεχαν στή σορό της καί τήν παρακα-λοῦ-σαν νά τούς χαρίσει τή θερα-πεία.

Ὅλα αὐτά τά θαύματα τῶν ἁγίων μας καί ἰδιαιτέρως τοῦ ἁγίου Λου-κᾶ, πού τόν ἔχουμε ἀνάμεσά μας καί τόν αἰσθανόμεθα ζωντα-νό δί-πλα μας, νά θεραπεύει ἐδῶ τούς ἀδελ-φούς μας καθημερινά, ἄς στη-ρίζουν καί ἐμᾶς πού τόν τιμοῦ-με, στήν πίστη μας στόν Χριστό, ἄς μᾶς ἐνισχύουν γιά νά μποροῦμε νά ἀντιμετωπίζουμε τίς προκλήσεις τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀθεΐας, οἱ ὁποῖες ἐμφανίζονται μέ διάφορες μορφές καί μέ πολλούς τρόπους καί στίς ἡμέρες μας, καί ἐσχάτως, μέ ἀφορμή τούς περιορισμούς πού ἐπέβαλε ἡ πανδημία πού ἔπληξε καί τήν πατρίδα μας, μέ τήν ἀμφι-σβήτηση τῆς ἱερότητος τοῦ μυστη-ρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Ἄς μήν παρασυρόμεθα ἀπό ὅσα λέγο-νται γύρω μας, ἀκόμη καί ἀπό ἐπί-σημα χείλη, ἀλλά ἄς μένουμε ἑδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πί-στη μας στόν Θεό, ὁ ὁποῖος ἀνα-δεικνύει τούς ἁγίους του σέ κάθε ἐποχή καί ἀκόμη καί στίς ἡμέρες μας καί τούς δοξάζει διά τῶν ἀνα-ριθμήτων θαυμάτων, τά ὁποῖα ἐνερ-γοῦν διά τῆς χάριτός του τά ἱερά λείψανά τους. Ἄς τόν εὐ-χαριστοῦμε καί ἄς τόν δοξά-ζουμε, τιμώντας καί δοξάζο-ντας τούς ἁγίους, τιμώντας καί δοξάζοντας καί τόν ἅγιο Λουκᾶ, τόν ἰατρό καί θεραπευτή, τόν ὁποῖο ἑορτάζουμε σήμερα καί αὔριο ἐδῶ στήν Ἱερά Μονή μας καί στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό του.

Στήν ἀρχή τῆς ὁμιλίας μου προέταξα τούς στίχους αὐτούς τοῦ ὑμνογράφου: «Ἴδετε οἱ Χριστομάχοι, καί σύνε-τε οἱ ἀσεβεῖς· πῶς ἐκ γυμνῶν ὀστέ-ων, ἰάσεις πηγάζουσι;» Καί τό λέγω αὐτό, διότι τήν περασμένη Τρίτη, μετά ἀπό τήν Παράκληση πού κάθε Τρίτη τελοῦμε ἐδῶ στόν ναό τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, παίρνοντας τό ἱερό λείψανο γιά νά τό μεταφέρουν οἱ πατέρες στό μοναστήρι, γιά πρώτη φορά μετά ἀπό τόσα χρόνια βγῆκε τέτοια εὐωδία! Καί ὄχι μόνο εὐωδία ἄρρητη ἀλλά καί μύρο ἀπό τό λείψανο τό ὁποῖο προσκυνοῦμε, τό λείψανο τοῦ ἁγίου Λουκᾶ. Ἄς ἔρθουν αὐτοί οἱ ἄπιστοι νά μᾶς ποῦν πῶς ἀπό αὐτά τά γυμνά τά ὀστέα βγαίνει τέτοια εὐωδία, βγαίνει τέτοιο μύρο. Ὅλα ὅμως αὐτά γίνονται γιά μᾶς, γιά νά μᾶς στηρίξουν στήν πίστη, γιά νά μᾶς ἐνισχύσουν τή βεβαιότητα ὅτι ὅσοι καί νά βάλλουν ἐναντίον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος δέν μποροῦν νά ἐπιτύχουν τίποτε. Ὅσο πολεμοῦν, τόσο πιό δυνατή θά γίνεται ἡ Ἐκκλησία καί τόσο περισσότερη χάρη θά ἔχουμε ἀπό τόν Πανάγιο Θεό καί τούς Ἁγίους. Ἀμήν

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ:

«Τούς προσερχόμενους ἐν τῷ σε-πτῷ, ἱερῷ ναῷ σου, ἐν Βεροίᾳ, πά-τερ Λουκᾶ, ... ναούς δόξης Κυ-ρίου, γενέσθαι πρέσβευε».

Αὐτή τή θερμότατη ἱκεσία πρός τόν ἑορταζόμενο σήμερα καί ἰδιαι-τέρως τιμώμενο στήν Ἱερά μας Μονή καί στήν Ἱερά Μη-τρόπολή μας, ἅγιο Λουκᾶ, ἀρχιεπίσκοπο Συμ-φερουπόλεως, τόν ἰατρό καί θε-ραπευτή, ἀναπέμπει ὁ ὑμνο-γρά-φος τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκ μέρους ὅλων τῶν προσερχομένων στόν ἱερό του ναό καί προσκυνούντων τά σεπτά καί χαριτόβρυτα λείψα-νά του.

Καί τί τοῦ ζητᾶ; Τοῦ ζητᾶ νά πρε-σβεύει στόν Θεό νά γίνουμε ὅλοι οἱ προσκυνητές του «ναοί δό-ξης Κυ-ρίου», νά γίνουμε δηλαδή ὅλοι ἐμεῖς πού ἤρθαμε σήμερα γιά νά τιμήσουμε τόν ἅγιό μας καί νά ἀσπασθοῦμε τό θαυματουργό καί μυρόβλυτο λείψανό του, αὐτό πού ἔγινε καί ὁ ἴδιος. Νά γίνουμε ναοί Θεοῦ ζῶντος καί νά δοξάζουμε τόν Θεό «ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καί ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν», ὅπως μᾶς προ-τρέπει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦλος.

Διότι, ἐάν σήμερα τιμοῦμε τόν ἅγιο Λουκᾶ καί δεχόμεθα τήν εὐ-λογία καί τή χάρη ἡ ὁποία ἐκπη-γάζει ἀπό τά ἱερά λεί-ψανά του, αὐτό εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς χάρι-τος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐνοικεῖ σέ αὐτά, ὅπως ἐνοικοῦσε καί στό σῶ-μα του ἐν ζωῇ.

Ὁ ἅγιος Λουκᾶς εἶχε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, γιατί εἶχε καταστήσει τόν ἑαυτό του κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ. Ἡ ζωή του, ἡ ὁμολογία του, ἡ δια-κονία τῶν ἀδελφῶν του, ἡ ὑπο-μο-νή καί ἡ καρτερία του στούς διωγ-μούς, τίς ἐξορίες καί τίς φυ-λα-κί-σεις ἦταν ὅλα πρός δόξαν Θεοῦ. Γιατί γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὑπη-ρε-τοῦ-σε τούς ἀνθρώπους ὡς ἰατρός καί ὡς Ἐπίσκοπος· γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν δεχόταν νά ὑπο-κύψει στίς πιέσεις πού τοῦ ἀσκοῦσε τό ἄθεο καθεστώς νά ἀρ-νηθεῖ τήν πί-στη του, νά μήν κάνει πρίν ἀπό τό χειρουργεῖο τήν προ-σευ-χή του καί νά μήν δίδει τήν εὐ-λογία τοῦ Θεοῦ στούς ἀσθενεῖς του πού τή ζητοῦ-σαν.

Ὅλες οἱ δοκιμασίες πού ὑπέμεινε ὁ ἅγιος Λουκᾶς ἦταν γιά ἐκεῖνον «τά στίγματα τοῦ Χριστοῦ», τά ὁποῖα ἔφερε «ἐν τῷ σώματί του», κατά τόν οὐρανοβάμονα ἀπόστο-λο Παῦλο· ἦταν στίγματα πού ἔφθει--ραν τό χοϊκό σῶμα του καί συσ-σώρευαν ἀσθένειες καί πό-νους, ἀλλά συσ-σώρευσαν συγχρό-νως καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία τόν ἁγίαζε ὄχι μόνο ψυχικά ἀλλά καί σωματικά, καί καθιστοῦσε τήν ὕπαρ-ξή του «ναόν δόξης Κυρίου».

Αὐτό ὅμως τό ὁποῖο ἐπέτυχε ὁ ἅγιος Λουκᾶς ἔχουμε καί ἐμεῖς, ἐάν θέλουμε, τή

δυνατότητα νά τό ἐπιτύχουμε στή ζωή μας. Καί μπο-ροῦμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς πρεσβεῖες τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, πού ἐπικαλεσθήκαμε, νά τό δοῦμε νά πραγματώνεται προο-δευτικά στή ζωή μας. Διότι ὁ Θεός δέν στερεῖ τή χάρη του ἀπό κανέ-ναν, οὔτε ἀρ-νεῖται νά ἐνοικήσει στήν ψυχή μας, ἀρκεῖ νά βλέπει τήν προσπά-θειά μας καί τή διά-θε-σή μας νά τόν ἔχουμε μέσα μας, νά ἐπιθυ-μοῦ--με καί νά ἐπιδιώκουμε νά ζοῦμε μέσα στήν παρουσία του. Διότι αὐτό εἶναι τό μεγαλύτερο θαῦμα, τό ὁποῖο ὅλοι μποροῦμε νά τό ζήσουμε, ἐάν τό θέλουμε καί ἐάν τό πιστεύουμε.

Καί μποροῦμε νά τό ζήσουμε με-τέχοντας στό μυ-στήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, στό ὁποῖο δέν ἀναπα-ριστοῦμε ἁπλῶς αὐ-τό τό ὁποῖο τέ-λε-σε ὁ Κύ-ρι-ός μας κατά τόν Μυ-στι-κό Δεῖ-πνο, ἀλλά κοινωνοῦμε τό Σῶ-μα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ἑνωνό-μα-στε μαζί του καί τόν ἔχου--με μέσα στήν ψυχή καί στό σῶμα μας, ἔστω καί ἄν κάποιοι τό τελευταῖο διάστημα φαίνεται ὅτι δέν τό πι-στεύουν. Κι ὄχι μόνο δέν τό πι-στεύ-ουν, ἀλλά διαβάλλουν καί τήν πίστη τῆς Ὀρθο-δόξου Ἐκ-κλη-σίας μας καί βλα-σφημοῦν τό Ἅγιο Πνεῦμα τό ὁποῖο μετα-βάλλει τόν ἄρτο καί τόν οἶνο στό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χρι-στοῦ, λέγοντας ὅτι εἶναι δυνατόν νά μεταδοθοῦν δι᾽ αὐτοῦ ἀσθέ-νει-ες.

Σέ ὅλους αὐτούς ἁπαντᾶ σήμερα ὁ ἅγιος Λουκᾶς τονίζοντας σέ μία ὁμιλία του τήν ἀλη-θινή παράδοση τῆς Ὀρθο-δό-ξου Ἐκκλησίας μας.

Κάποια γυναίκα, λέει, στή Ρώμη, ἔψησε πρόσφορα καί τά πῆγε στόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Διάλογο, πάπα Ρώμης. Ὅταν πλησίασε νά κοι-νω--νήσει, γέλασε, καί ὁ ἅγιος τήν ρώ-τη-σε: «Γιά ποιόν λόγο γέλα-σες;» «Πῶς νά μήν γελάσω», τοῦ εἶπε, «ἐγώ ἡ ἴδια ἔψησα τόν ἄρτο καί ἐσύ λές ὅτι αὐτό εἶναι ἀληθινό Σῶμα Χριστοῦ;»

Τότε ὁ ἅγιος Γρηγόριος σήκωσε τά μάτια του στόν οὐρανό καί προ-σευχήθηκε στόν Θεό νά πείσει αὐ-τή τή γυναίκα ὅτι μεταλαμ-βά-νει τό ἀληθινό Σῶμα καί τό ἀληθινό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Καί μέ τήν προσευχή του ὁ ἄρτος καί ὁ οἶνος μετατράπηκαν ξαφνικά σέ ἀλη-θι-νό ἀνθρώπινο σῶμα καί αἷμα.

Βλέποντας αὐτό ἡ γυναίκα ἄρχι-σε νά τρέμει ἀπό φόβο. Καί ὁ ἅγιος Γρηγόριος προσευχήθηκε πάλι καί τό σῶμα καί τό αἷμα μετατράπηκε ξανά σέ ἄρτο καί οἶνο.

Τό μεγάλο αὐτό θαῦμα τῆς μετα-βολῆς τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ, συνεχίζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, τό γνωρίζουμε ἀπό πολλούς βίους ἁγίων, μεταξύ αὐτῶν καί ἀπό τόν βίο τοῦ ὁσίου Σεργίου τοῦ Ραντονέζ.

Ὅταν τελοῦσε κάποτε ὁ ὅσιος τή θεία Λειτουργία καί ἐκφωνοῦσε τά τε-λευταῖα λόγια τοῦ μεγά-λου αὐ-τοῦ Μυστηρίου, «Μεταβαλών τῷ Πνεύ-μα-τί σου τῷ ἁγίῳ», ἕνας μα-θη-τής του εἶδε ὅτι ὁ ὅσιος Σέργιος περικυκλώθηκε ὁλόκλη-ρος ἀπό

φλόγα. Καί ἡ φλόγα αὐτή ἔφυγε ἀπό τόν ὅσιο καί μπῆκε μέσα στό ἅγιο Ποτήριο μέ τόν οἶνο.

Αὐτό ἀποτελεῖ μία ἐμφανῆ ἀπό-δει-ξη τῆς παρουσίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, τό ὁποῖο καθιστᾶ καί ὅσους μεταλαμβάνουν μέ πίστη καί ἐν καθαρῷ συνειδότι «ναούς τῆς δόξης τοῦ Κυρίου».

Αὐτή τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας, αὐτή τήν πίστη μας θά πρέπει νά ὁμολογοῦμε καί ἐμεῖς, ὅπως τήν ὁμολογοῦσε καί ὁ ἅγιος Λου-κᾶς, τοῦ ὁποίου τή μετα-κομιδή τῶν ἱερῶν λειψάνων στήν Ἱερά Μονή μας ἑορτάζουμε σήμε-ρα, σέ ὅλους ἐκείνους πού ἀμ-φι-σβητοῦν τή δύναμη καί τό θαῦ-μα τοῦ μυ-στηρίου τῆς θείας Εὐχα-ρι-στίας, ἐάν θέλουμε νά τιμοῦμε πράγματι τόν ἅγιο Λουκᾶ καί νά τοῦ ἐκφρά-ζουμε τήν εὐγνωμο-σύ-νη μας γιά τίς ἄπειρες δωρεές του καί ἐάν θέλουμε νά εἶναι καί γιά μᾶς ἀκοί-μη-τος πρεσβευτής στόν θρόνο τοῦ Κυρίου μας.

ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ